

Sygn. akt IV KK 135/20

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 czerwca 2020 r.,
sprawy **Ł. K.**
w przedmiocie wyroku łącznego
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w C.
z dnia 17 grudnia 2019 r., sygn. akt VII Ka (...)
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w C.
z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. akt XI K (...)

p o s t a n o w i ł

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2) zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sygn. akt IV KK 135/20

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w C. wyrokiem łącznym z dnia 30 lipca 2019 r., XI K (...), wymierzył Ł. K. kary łączne: 6 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, powstałe z połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych w 11 sprawach, 2 lat ograniczenia wolności powstałe z połączenia takich jednostkowych kar orzeczonych w 4 sprawach, zaś w pozostałych częściach, czyli w odniesieniu do kar orzeczonych w innych sprawach, umorzył postępowanie.

Sąd Okręgowy w C., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, z urzędu objął wyrokiem łącznym karę roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 20 września 2017 r., VI K (...), zaś wyeliminował z wężła kary łącznej karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 10 lutego 2017 r., III K (...), w której to sprawie minęły okresy określone w art. 76 § 1 k.k., a następnie wymierzył karę łączną 5 lat pozbawienia wolności.

W kasacji obrońca skazanego zarzucił:

„I. rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 85 § 2 k.k. poprzez umorzenie postępowania karnego o wydanie wyroku łącznego dotyczącego skazania ze sprawy zakończonej wyrokiem w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w C. sygn. akt XVI K (...), wobec braku warunków do jego połączenia, podczas gdy w dacie składania przez skazanego wniosku o wydanie wyroku łącznego, orzeczona ww. wyrokiem kara nie była jeszcze wykonana w całości, co umożliwiałoby jej połączenie i wydanie wyroku łącznego z zaliczeniem już odbytego okresu pozbawienia wolności w ww. sprawie lub co najmniej obligowało do zaliczenia okresu odbytej kary, przy pełnym pominięciu przez Sądy obu instancji przewlekłości prowadzonego postępowania i wielomiesięcznego oczekiwania przez skazanego na wyznaczenie terminu rozprawy oraz składania w tym zakresie wniosków przez jego obrońcę,

II. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez brak wyjaśnienia dlaczego Sąd Odwoławczy akceptuje dokonane przez Sąd Rejonowy założenie, że wobec skazanego brak jest podstaw do określenia wymiaru kary łącznej w wymiarze bliższym pełnej absorpcji, przy założeniu jej wymierzenia na podstawie zasady asperacji, podczas gdy, w zbyt małym zakresie wzięto pod uwagę okoliczności łagodzące po stronie skazanego, tj. jak słusznie wskazano w uzasadnieniu orzeczenia: bliski związek przedmiotowo - czasowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami popełnianymi przez skazanego, wszystkie przestępstwa popełniane były w okresie ok 1,5 roku, w znacznej części naprawiona została szkoda wobec wielu pokrzywdzonych, przed osadzeniem od

lipca 2016 r. do października 2017 r. skazany nie wchodził w konflikt z prawem i poprzez pracę spłacał należności wobec pokrzywdzonych, a po osadzeniu w jednostkach penitencjarnych, wobec Ł. K. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, jak wynika z ostatniej wydanej opinii, był on wielokrotnie (co najmniej 11 razy) nagradzany, pracował, a obecnie już po wydaniu wyroku przez Sąd II instancji rozpoczął terapię uzależnień, co pozwala na przyjęcie, że skazany podejmuje wszelkie możliwe działania, celem realnej resocjalizacji, a tym samym zachodzą podstawy do orzeczenia kary w niższym wymiarze”.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście bezzasadna, przeto uzasadnione było oddalenie jej na posiedzeniu (art. 535 § 3 k.p.k.).

Ad zarzutu z pkt I) jest on powtórzeniem 1 zarzutu apelacyjnego, do którego odniósł się Sąd odwoławczy na s. 8-9 uzasadnienia. Zatem można tylko za tym Sądem powtórzyć, że w myśl art. 85 § 2 k.k. podstawą wymierzenia kary łącznej są nie tylko wymierzone, ale i podlegające wykonaniu kary. Natomiast w chwili orzekania już przez Sąd I instancji kara wymierzona w sprawie XVI K (...) Sądu Rejonowego w C. była już wykonana. Wbrew wywodowi apelacji a następnie kasacji, to nie data złożenia wniosku o wydanie wyroku łącznego decyduje o objęciu nim określonej kary.

Ad zarzutu z pkt II) nie doszło do naruszenia przez Sąd odwoławczy wskazanych w tym zarzucie przepisów. Wystarczy zapoznać się uzasadnieniem jego wyroku na s. 11-13, by następnie stwierdzić, dlaczego nie było podstaw do wymierzenia kary łącznej na zasadzie bliższej absorpcji oraz, że Sąd ten miał w polu uwagi okoliczności wskazane w zarzutach apelacyjnych z pkt II i III, a których powtórzeniem jest niniejszy zarzut kasacyjny i jego uzasadnienie.

Z przytoczonych względów oddalono kasację jako oczywiście chybioną, tak co do zarzutów jak i wniosku.

